

*Nieuw licht
op een bijbelgedeelte*

BEELD
WEB GALLERY
OF ART

De heilige Geest overbrugt afstand

'Ga op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige Geest en hun te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie heb opgedragen. En houd dit voor ogen: Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van de wereld.'

(Mat. 28:19,20) ▶

Duccio di Buoninsegna, *Christus verschijnt aan de leerlingen op de berg in Galilea*

Werden de
apostelen niet
gesteld voor
**een taak die
ze onmogelijk
konden
uitvoeren?**

In de tijd tussen zijn opstanding en hemelvaart gaf de Here Jezus zijn leerlingen een opdracht, bij ons bekend als het zendingsbevel. Drie jaar lang had de Here Jezus hun onderwijs gegeven en ook in de veertig dagen na zijn opstanding gaf hij hen 'bevelen' (Hand. 1:2). Nu moesten zij de volken leren zich te houden aan alles wat Hij hun had opgedragen.

Een riskante opdracht?

De Here Jezus maakt van zijn leerlingen beslissende schakels in het overleveren van zijn onderwijs aan de rest van de wereld. Hij had immers zelf niets opgeschreven. Maar was dat niet heel riskant? De apostelen hadden veel van Jezus onderwijs nog niet begrepen. Bovendien waren het feilbare mensen, die zich konden vergissen en zich dingen verkeerd konden herinneren. Hoe kon Jezus hun dan deze opdracht toevertrouwen?

Daar komt bij dat de apostelen maar op één plaats tegelijk konden zijn. Bovendien zouden ze een keer sterven. Toch stuurde de Here Jezus hen naar alle volken op aarde. Niet alleen naar de volken uit hun eigen tijd, maar ook naar volken die er in de toekomst zouden zijn. Jezus' zendingsopdracht strekt zich immers in de tijd ook uit 'tot de voltooiing van de wereld'. Werden de apostelen niet gesteld voor een taak die ze onmogelijk konden uitvoeren? Hoe kon Christus door hen ooit mensen van alle tijden tot zijn discipelen te maken? Inclusief ons in de 21^e eeuw?

Herinnering

Laten we eerst die eerste vraag eens onder de loep nemen: hoe konden de leerlingen *alles* doorgeven wat de Here Jezus hun had opgedragen? Daarvoor hadden zij een belofte van hun Heer zelf. Tijdens zijn laatste maaltijd met

hen, in de nacht waarin hij gevangen genomen zou worden, beloofde Hij: *'De Trooster, de heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat ik u gezegd heb'* (Joh. 14:26, HSV).

We zien daarvan een mooi voorbeeld na Pinksteren. Als Petrus in het huis van de Romeinse hoofdman Cornelius het evangelie van de Here Jezus vertelt, valt de heilige Geest op alle mensen die het Woord hoorden, net zoals op de discipelen zelf op de Pinksterdag (Hand. 10:44). Voor Petrus is dat het teken dat Christus ook de heidenen door het geloof in de Here Jezus bij zijn volk wil inlijven.

Hoe wist hij dat? Dat vertelt hij later aan de gemeente in Jeruzalem: 'Toen ik begon te spreken, viel de heilige Geest op hen, evenals op ons in het begin. *En ik herinnerde mij het woord van de Heere, hoe Hij zei: 'Johannes doopte wel met water, maar u zult met de heilige Geest gedoopt worden'* (Hand. 11:16, HSV). De heilige Geest bracht Petrus dus het onderwijs van de Here Jezus in herinnering.

Als wij de brieven van de apostelen lezen met deze belofte van de Here Jezus in ons achterhoofd, ontdekken wij hoeveel van zijn onderwijs en van de feiten van zijn leven daarin terugkomen. Later schrijven de apostelen de vier evangeliën, als schriftelijke neerslag van wat ze eerst mondeling aan de gemeenten onderwezen hebben.¹ Daarin hebben ze *alles* weergegeven wat de Here Jezus hun had opgedragen om te onderwijzen.

Natuurlijk moesten de apostelen niet alleen *overleveren* wat Jezus gedaan en gezegd had. Ze moesten de volken ook leren *onderhouden* (vasthouden,

¹ De evangeliën Matteüs en Johannes zijn door een apostel zélf geschreven. Het evangelie van Marcus is de neerslag van het onderwijs dat Petrus gaf. Lucas heeft als naaste medewerker van Paulus zijn evangelie geschreven. Zo dragen alle evangeliën apostolisch gezag. Zie Eusebius, *Kerkgeschiedenis*, boek 2,15; 3,4; Irenaeus, *Tegen de ketterijen*, boek 3,10; 13-14.

bewaren en ook bewaken) wat Jezus bevolen had. We kunnen hun brieven dan ook begrijpen als concrete toepassing en nadere ontvouwing en verdediging van zijn onderwijs. Ook daarvoor had de Here Jezus hun de belofte van de Geest gegeven (Joh. 16:12-13).

Woord op schrift

Dan nu de tweede vraag: hoe konden de apostelen alle volken van alle tijden bereiken? Ze konden niet overal komen en ze zouden een keer sterven. Daarom gaan ze hun onderwijs opschrijven. Dat doen ze, omdat ze zich bewust zijn van hun unieke ambt: de Here Jezus had hun opgedragen om aan alle volken zijn onderwijs door te geven, en hun de belofte gedaan dat de heilige Geest hun alles zou te binnen brengen wat de Here Jezus hun had geleerd.

Een hele tijd hebben de gemeenten het gedaan met het *mondellinge* onderwijs van de apostelen. Het leven en onderwijs van Jezus zoals dat op schrift is gesteld in de evangeliën is eerst *mondeling* overgeleverd (vgl. 1 Kor. 11:23-25). De apostelen verwijzen in hun brieven ook naar de leer waarin de gelovigen onderwezen zijn (Rom. 16:17; Hebr. 6:2; 2 Joh. 9-10).

Maar we zien dat de apostelen al vroeg hun onderwijsambt ook door middel van brieven uitoefenen. Die brieven dragen hun apostolisch gezag, het gezag van Christus zelf. Daarom kan Paulus schrijven: 'Ik bezweer u bij de Heere dat deze brief aan alle heilige broeders wordt voorgelezen' (1 Tess. 5:27, HSV). En in de tweede brief aan de Tessalonicenzen schrijft hij: 'Sta dan vast, broeders, en houd u aan de overleveringen waarin u onderwezen bent door ons woord of door onze brief' (2 Tess. 2:15, HSV). De gelovigen in Kolosse, die hij nog nooit

gezien had en misschien ook nooit zou zien, drukte hij op het hart om de brief die hij aan hen schreef te delen met de broeders in Laodicea, en om zelf de brief van Paulus aan de Laodicezen te lezen (Kol. 4:16).

De apostelen houden ook rekening met hun sterven. Petrus schrijft: 'Ik zal mij ook voortdurend beijveren dat u na mijn heengaan deze dingen in gedachten blijft houden' (2 Petr. 1:15). Hij spant zich ervoor in dat de gemeenten waaraan hij schrijft zich de dingen waarin hij hen onderwezen heeft ook nog herinneren als hij ze zelf

slagen van Jezus' zendingsopdracht aan zijn leerlingen. Hij bracht hun alles in herinnering wat de Here Jezus hun gezegd had. Zij onderwezen de gemeenten mondeling, én ze schreven Jezus' onderwijs op, zodat het een bereik kreeg dat hun praktische mogelijkheden en de duur van hun leven oversteeg. De heilige Geest heeft ervoor gezorgd dat de geschriften van de apostelen, die bewaard moesten blijven, door de kerk zijn aanvaard, bewaard en vermenigvuldigd. Zodat het onderwijs van de Here Jezus alle volken van alle tijden kon bereiken. Zo maken de apostelen tot op de dag van

De heilige Geest **garandeert het** **slagen van Jezus' zendingsopdracht** aan zijn leerlingen

niet meer kan herhalen. Hoe doet hij dat? Door deze brief te schrijven. En ook door het evangelie dat hij tot nu toe mondeling had overgedragen op te laten schrijven door Marcus. Aan het einde van zijn brief wijst hij verder op de brieven van Paulus, die kennelijk bij zijn lezers als gezaghebbende collectie bekend zijn (2 Petr. 3:15-16).

We zien in het Nieuwe Testament dus hoe de apostelen zich ervoor inspannen om door middel van hun brieven en de schriftelijke vastlegging van hun onderwijs gemeenten te bereiken waar ze zelf niet konden komen, en hen ook na hun dood bij dat onderwijs te bewaren.

Geest van het zendingsbevel

Wat we tot nu toe gezien hebben is dit: de heilige Geest garandeert het

vandaag leerlingen van Jezus en leren ze hun alles onderhouden wat Hij hun had opgedragen.

Als wij nu de geschriften van het Nieuwe Testament lezen, is het alsof de apostelen bij ons op de stoep staan. Ze komen namens Christus naar ons toe met precies hetzelfde onderwijs dat zij te brengen hadden aan de gemeenten van hun eigen tijd. Want dat onderwijs was bestemd voor de volken van alle tijden en plaatsen, tot aan de voltooiing van de wereld. Wij zijn onderdeel van de kerk van alle tijden als we hun geschriften zó aanvaarden; als het onderwijs van de verhoogde Christus voor ons vandaag, dat door de heilige Geest bij ons wordt gebracht en dat Hij wil schrijven in ons hart (2 Kor. 3:1-3). ■